

prisværdig præcision af ministeren, der sagde, at der her er tale om at presse en frihed ned over folk. Her er der tale om en tvang til frihed, fordi selve folkekirkens idé jo netop er, at præsterne ikke har frihed til hvad som helst.

For det første skal præsterne ikke styre folkekirken, og det er faktisk Folketingets opgave at være med til at forhindre, at vi får en præstekirke, men for det andet kan præsterne ikke individuelt i kirkerummet foretage sig hvad som helst.

Det fremgår af forslaget bemærkninger, at forslagsstillerne har registreret, at biskopperne er enige om at tage afstand fra den i nogle sammenhænge fremførte kristelige fordømmelse af mennesker, der har valgt at leve sammen i et registreret partnerskab. Jeg synes, det er fortræffeligt, at det er kommet med, og det kan også godt være, det har fået forslagsstillerne til at overveje, om det var noget helt andet end kristelig fordømmelse af homoseksuelle, der betingede konservatismen på det her område.

Det handler nemlig slet ikke om homoseksuelles rettigheder, det handler om, hvad ægteskabet er. Det handler om en folkekirkelig forståelse af ægteskabet, som efter sin intention er et livslangt monogamt forhold mellem en mand og en kvinde med henblik på at få børn. Det er i og for sig ganske enkelt.

Det registrerede partnerskab er alle vist efterhånden enige om er en ganske fortræffelig ordning, som imødegik nogle arvemæssige urimeligheder over for homoseksuelle par. Al respekt for det registrerede partnerskab, det er fortræffeligt, men et ægteskab, det er det ikke.

Det er temmelig meningsløst, når man siger, at det ikke er trossamfund, der skal vælge ligestillingsmuligheden i lovgivningen. Det skal lovgiveren. Det er til gengæld ikke lovgiveren, der skal vælge, om ligebehandlingsmuligheden skal bruges. Jamen altså, det er jo fuldstændig hinsides enhver logisk sammenhæng. Det, man vil, er altså at presse en mulighed ned over en folkekirke, som stort set ikke ønsker den mulighed. Så vil man sige, at man så har fuldstændig frihed til, om man vil bruge muligheden eller ej. Det giver ingen mening.

Kl. 17.50

(Kort bemærkning).

Kamal Qureshi (SF):

I modsætning til de spørgsmål, der blev rettet til Venstre, er det klart, at der jo er forskel til Dansk Folkeparti. For jeg er fuldt bekendt med, at Dansk Folkeparti har en næsten diktatorisk, var

jeg lige ved at sige, tilgang til, hvordan tingene i folkekirken skal styres herindefra, og hvis ikke folkekirken gør, sådan som Dansk Folkeparti gerne vil have det, skal man også kunne bruge lovgivningen til at få den til at bevæge sig ad det spor. I den sammenhæng er det selvfølgelig en gammel plade, som hr. Jesper Langballe sagde det, der bliver sat på.

Men det, jeg gerne vil reagere over for og tage afstand fra, er, at hr. Jesper Langballe siger, at vi med vores forslag prøver at aflive folkekirken. Så synes jeg egentlig, at hr. Jesper Langballe har et meget, vil jeg nok sige, svagt forhold til folkekirken, hvis han tror, at man med lovgivningens magt kan fjerne en kirke på den måde.

Hvis man ser på den svenske kirke, så er den, efter at den er blevet løsrevet fra staten, faktisk blevet styrket. De snakker om, at de har fået flere medlemmer. Så det er jo ikke sådan, at et trossamfund på den måde bliver ødelagt eller aflivet, fordi man går ind og fjerner nogle forbud.

(Kort bemærkning).

Jesper Langballe (DF):

Nej, det ville måske nok være at tage munden lidt for fuld at sige, at det her foreliggende forslag er et forsøg på at aflive folkekirken i sig selv. Men det trækker da i den retning. Når man påtvinger mennesker en frihed, som de ikke ønsker, hvis man f.eks. – ministeren har brugt et udmærket eksempel med den katolske kirke – lavede en lov for erhvervslivet, som betød, at underordnede funktionærer til enhver tid skulle have lov til at sætte sig op imod virksomhedsledelsen, kunne man da godt sige, at det bare var frihed. Men virksomhedsledelsen ville jo sige, at det var et anarki, der var ødelæggende for den pågældende virksomhed.

Eller hvis man laver en lov, der siger, at vores børn gerne må pjække fra skole og råbe op ved middagsbordet, og så siger, jamen, det er kun friheden, vi vil, vi vil bare gøre børnene fri, så det ikke er deres forældre, der skal bestemme alt sammen, så ville det jo af forældrene og dermed formentlig af den samlede familie blive opfattet som en rædselsfuld tvang fra statsmagtens side.

(Kort bemærkning).

Kamal Qureshi (SF):

Jeg er jo godt klar over, at hr. Jesper Langballe også mener, det er et statsligt indgreb, hvis man siger, at forældre f.eks. ikke må slå deres børn. Hvis vi nu prøver at forholde os til den her diskussion og ikke diskutere, hvorvidt børn må